

[Tastesen.]

har, er jo fabrikker og værksteder, som justitsministeren rigtigt sagde. De giver en indtægt på 33 mill. kr., og den post på finansloven, der hedder beskæftigelse og erhvervs-mæssig uddannelse, koster 30 mill. kr. Det balancerer så nogenlunde. Men hvis man skal følge dette beslutningsforslags principper, selv om jeg bestemt ikke skal afvise, at den målsætning, der hedder en fuld overens-komstmæssig løn, bliver indført, så vil det bare batte så ganske lidt i denne forbindelse. Det vil kun være en lille bitte bid til dækning af de 242 mill. kr., som står opført på finansloven til kriminalforsorg på institution og i frihed.

I bemærkningerne står der bl. a. også, at fængslerne må være lukkede udadtil, men betydelig mere åbne indadtil end nu. Hvad mener man egentlig med det? Skal de nuværende åbne anstalter gøres lukkede, så er det rigtigt, som justitsministeren siger, at der bliver flere omkostninger til bevogtnings-personale, måske flere omkostninger til investering i bygninger af en anden karakter end dem, der findes i de åbne anstalter. Så er jeg overbevist om én ting, og det er, at det psykiske pres, det givetvis må være at op-holde sig i et lukket fængselsafsnit, dermed vil blive udvidet til også at gælde for de åbne afsnit inden for kriminalforsorgen. Jeg tror bestemt ikke, det er en vej, der er anbefalelsesværdig, og den er i hvert fald helt i strid med den udvikling, der har været stor enighed om i folketaget til dato.

Man siger også, at ved hjælp af de „indad-ventde døre“ undgås i stor udstrækning seksual afsporing. Hvad menes der egentlig med det? „Indadventde døre“, isolering, skulle efter min opfattelse, hvor mange mænd er sammen, tværtimod indebære en risiko for seksuel afsporing. Det kan der bødes på ved nogle fornuftige kriminalforsorgsmæssige foranstaltninger, men risikoen er der, for jeg kan da ikke tænke mig, at det, man vil, er, at man vil have blandede kriminalforsorgsinstitutioner. Situationen er jo den, at vi kun har 40-50 kvindelige strafafsonere, mens vi har et par tusinde mandlige afsonere, og i så fald får de ca. 40 kvinder i hvert fald rigeligt at gøre med at betjene de ca. 2.000 mænd. Må vi bede om en forklaring?

Jeg vil med spænding lytte til, hvad ord-føreren for forslagsstillerne har at fremføre

som motivering for dette forslag ud over det, vi kunne læse os til, og samtidig vil jeg ud-tale, at socialdemokratiet står for den krimi-nalforsorgslinje, der har udviklet sig i de seneste år, og hvis målsætning er en hurtig og menneskelig integrering på ny i samfun-det af dem, som er frihedsberøvede.

Mette Madsen (V):

Jeg skal kun ganske kort sige, at venstre er imod forslaget.

Med hensyn til, hvordan balancen mellem indtægter og udgifter ville se ud, hvis der i dag skulle indføres fuld tarifmæssig løn, har justitsministeren indgående gjort rede for dette.

Også spørgsmålet om lukkede eller åbne fængsler har justitsministeren gjort rede for og vil senere på året følge en tidligere rede-gørelse op i retsudvalget.

Angående bemærkningen om bøder i ste-det for fængsel for små forbrydelser er vi ret enige med forslagsstillerne. Det er da også den linje, man følger for tiden, og mulighe-den for i større omfang at bruge bødestraf er udvidet ved en lovændring i juni 1973, og straffelovrådet arbejder videre med spørgs-målet om bøderegerne.

Gudme (RV):

Ved gennemlæsning af dette forslag til folketingsbeslutning er jeg nået frem til den opfattelse, at det består af lige dele snak-snak, misforståelser og ærlig, god vilje, og jeg vil gerne sige: ikke mindst det sidste. Når jeg læser hr. Bays fremsættelse, føler jeg mig helt overbevist om, at der er en op-riktig intention bag dette forslag. Dette med den ranke ryg og det frigjorte menneske, der kommer ud i solskinet efter fængselsstraf-fen, tror jeg bundet i en oprigtig overbevis-ning hos hr. Bay, og derfor har jeg også prøvet på at tage forslaget så alvorligt, som jeg var i stand til.

Snik-snakken finder jeg i, at man foreslår, at fængsler og straffeanstalter — og straffe-anstalter har vi jo, som hr. Tastesen rigtigt sagde, ingen af mere — skal drives på fuldt forretningsmæssig basis. Det lyder godt og er i praksis aldeles umuligt. Justitsministe-ren kom i sit indlæg før med nogle tal, der ganske klart dokumenterer, at vel kan man tilstræbe det, men man kan aldrig gennem-føre det.